

alle medlemsstaterne, uden at muligheden for en senere harmonisering på dette område derved udelukkes; hvad dette angår er det skønnet nødvendigt at begrænse anerkendelsen af disse eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser for speciallæger til kun at omfatte medlemsstater, der kender et sådant speciale;

da et direktiv om gensidig anerkendelse af eksamensbeviser ikke nødvendigvis medfører, at de uddannelser, der vedrører disse eksamensbeviser, er fuldstændig ens, bør der, hvad angår benyttelsen af titler på grundlag af uddannelser, kun gives autorisation til benyttelse af disse på sproget i den medlemsstat, der er hjemland eller seneste opholdsland;

for at forenkle anvendelsen af dette direktiv for de nationale myndigheder kan en medlemsstat foreskrive, at de begunstigede, der opfylder de i dette krævede uddannelsesbetingelser, sammen med deres uddannelses titel skal forelægge et certifikat, som er udstedt af de kompetente myndigheder i hjemlandet eller det seneste opholdsland og som attesterer, at disse titler virkelig er de i direktivet omhandlede;

dette direktiv ændrer ikke medlemsstaternes administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser, som forbyder eller stiller visse betingelser for selskabers udøvelse af lægevirksomhed;

ved udveksling af tjenesteydelser udgør kravet om en indskrivning eller optagelse i faglige organer, der er knyttet til udøvelse af en virksomhed af regelmæssig og varig karakter i værtslandet, ubestrideligt en ulempe for tjenesteyderen på grund af hans virksomheds midlertidige karakter; kravet bør derfor frafalde; i så fald må imidlertid tilsynet med den faglige disciplin, der er omfattet af disse faglige organers kompetence, sikres; i dette øjemed bør det med forbehold af anvendelsen af artikel 62 i traktaten foreskrives, at der kan pålægges den begunstigede en indberetningspligt over for de kompetente myndigheder i den medlemsstat, der er værtsland, vedrørende udvekslingen af tjenesteydelser;

med hensyn til vandel og hæderlighed bør der skelnes mellem de krav, der kan stilles på den ene side til en første adgang til erhvervet og på den anden side for dets udøvelse;

hvad angår lønnet udøvelse af virksomhed som læge omfatter Rådets forordning (EØF) nr. 1612/68 af 15. oktober 1968 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Fællesskabet (!) ikke særlige bestemmelser

(!) EFT nr. L 257 af 19. 10. 1968, s. 2.

for, hvilke fag der er undergivet forskrifter vedrørende vandel og hæderlighed, faglig disciplin og benyttelse af titler; de pågældende forskrifter anvendes eller kan bringes til anvendelse såvel på lønmodtagere som på selvstændige efter medlemsstaternes ønske; udøvelse af virksomhed som læge er i samtlige medlemsstater betinget af besiddelse af et eksamensbevis, certifikat eller andet kvalifikationsbevis for læger; denne virksomhed udøves såvel af selvstændige som af lønmodtagere, eller endog af de samme personer skiftevis som lønmodtager og som selvstændig i løbet af deres faglige karriere; for i fuldt omfang at fremme den frie bevægelighed for disse erhvervsudøvere inden for Fællesskabet forekommer det således nødvendigt at udvide anvendelsen af dette direktiv til også at gælde læger, der er lønmodtagere —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

KAPITEL I

ANVENDELSESOMRÅDE

Artikel 1

Dette direktiv finder anvendelse på virksomhed som læge.

KAPITEL II

EKSAMENSBEVISER, CERTIFIKATER OG ANDRE KVALIFIKATIONSBEVISER FOR LÆGER

Artikel 2

Hver medlemsstat anerkender de eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser, der udstedes til medlemsstaternes statsborgere af de øvrige medlemsstater i overensstemmelse med artikel 1 i direktiv 75/363/EØF, og som er anført i artikel 3, ved at tildele dem den samme virkning på sit område for så vidt angår adgang til og udøvelse af selvstændig virksomhed som læge, som de eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser, den selv udsteder.

Artikel 3

De i artikel 2 omhandlede eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser er følgende:

a) i Tyskland:

1. »Zeugnis über die ärztliche Staatsprüfung« (beviset for statseksamen for læger), der udstedes af de kompetente myndigheder, og »Zeugnis über die Vorbereitungszeit als Medizinalassistent« (certifikat, som bekræfter